

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : 2) ได้กำหนดเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ ค่านิยมและมีวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ มาตรฐาน 23 ยังมุ่งเน้นความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาไทย การประยุกต์ใช้ภูมิปัญญามาใช้จัดกระบวนการเรียนรู้ เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง และมาตรฐาน 24 เน้นฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการเผชิญสถานการณ์และสามารถประยุกต์มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็นและมีนิสัยรักการอ่าน เกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่อง โดยยึดหลักในการจัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุขและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

ภาษาเป็นมรดกล้ำค่าทางวัฒนธรรมที่ทุกคนภาคภูมิใจ เป็นเครื่องมือใช้ในการสื่อความหมาย สร้างความเข้าใจและความรู้สึกที่ดีต่อกันระหว่างคนในชาติ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่มีความสำคัญในการถ่ายทอดวัฒนธรรม การติดต่อสื่อสารและการปกครอง กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 32) ได้สรุปความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยมีความสำคัญต่อความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทย คนไทยจึงจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ต้องจัดการศึกษาและฝึกฝนคนไทยให้มีทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูดให้มีประสิทธิภาพ นำความรู้ไปพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปพัฒนาอาชีพให้มั่นคงทางเศรษฐกิจ และภาษาไทยยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย จึงมีความจำเป็นต้องจัดกิจกรรมให้น่าสนใจ มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้รับความสนใจผู้เรียน โดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นสิ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียน เกิดการเรียนรู้ สนุกสนาน ได้รับความสนใจ ช่วยให้ผู้ทราบถึงความก้าวหน้าและข้อบกพร่องของผู้เรียน ตลอดจนเป็นเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ดังนั้นการเรียนรู้วิชาภาษาไทยซึ่งเป็นวิชาทักษะถ้าได้ฝึกบ่อย ๆ ย่อมก่อให้เกิดความชำนาญ (สุจริต เพ็ชรขอบ และสายใจ อินทร์พรชัย. 2542 : 65-82)

การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ หากเด็กรักการอ่าน อ่านได้แตกฉานก็จะเป็นพื้นฐานและสร้างนิสัยให้ถาวรเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพราะความสามารถในการอ่านจะมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ในการเรียนรู้ จากความสำคัญของการอ่านดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ มีความสามารถการคิดวิเคราะห์ อีกทั้งใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 4)

การอ่านคิดวิเคราะห์เป็นหัวใจของการแสวงหาความรู้ และช่วยให้เกิดปัญญาในด้านการพิจารณาตรวจสอบ วินิจฉัยข้อเท็จจริงให้เข้าใจแจ่มแจ้งในเรื่องที่ซับซ้อนซึ่งเป็นวิธีคิดแยกแยะองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ เพ็ญศรี จันทร์ดวง (2545 : 90) ได้กล่าวว่าการคิดในระดับนี้ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงมาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ จึงจะสามารถอธิบายได้ว่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ อยู่ในสภาพใดและอาจบอกได้ว่ามีแนวโน้มไปทางใด นอกจากนี้การคิดวิเคราะห์ยังได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนช่างสังเกต ละเอียดรอบคอบ วินิจฉัยข้อเท็จจริงให้เข้าใจแจ่มแจ้ง สามารถประเมินและตัดสินใจได้อย่างสมเหตุสมผล มีทักษะการจัดระบบข้อมูลจึงเกิดงานสร้างสรรค์ในโลกปัจจุบันและอนาคตได้

นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องราวที่ได้รับความนิยมสำหรับผู้อ่านที่อยู่ในวัยเด็ก เพราะนิทานพื้นบ้านมีคุณค่าในการพัฒนาและประสบการณ์ทางภาษา การสื่อสาร มีเจตคติที่ดีในการเรียน เนื้อหาสาระช่วยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้ ความคิด วิถีชีวิตของคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง ตลอดจนสภาพสังคม การปกครองและศาสนา (พรทิพย์ ลพเกิด. 2549 : 46) อีกทั้งการอ่านนิทานพื้นบ้านได้ให้ความรู้ ปลูกฝังค่านิยมความเชื่อและช่วยสืบทอดวัฒนธรรมทางภาษา ฉะนั้นเมื่อได้อ่านนิทานพื้นบ้านจะทำให้ผู้อ่านรักการอ่าน มองเห็นการอ่านเป็นเหมือนการเล่น เกิดทัศนคติที่ดีและสร้างสรรค์นำไปสู่การเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

ความสามารถในการอ่านนับว่าเป็นปัญหาสำคัญในปัจจุบัน เนื่องจากสภาพของเด็กไทยขาดทักษะด้านการอ่าน โดยเฉพาะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งส่วนใหญ่ขาดทักษะในวิชาภาษาไทย จากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2552 นักเรียนโรงเรียนลำปลายมาศ ทดสอบวิชาภาษาไทย คะแนนเต็ม 100 คะแนน ระดับประเทศได้คะแนนเฉลี่ย 35.35 ระดับจังหวัดได้คะแนนเฉลี่ย 31.82 ระดับโรงเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 36.47 (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนลำปลายมาศ. 2552 : 2) ซึ่งได้คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้ คือ คะแนนเฉลี่ย 60.00

โดยเฉพาะมาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน คะแนนเต็ม 13 คะแนน นักเรียนโรงเรียนลำปลายมาศได้คะแนนเฉลี่ย 6.71 อยู่ในระดับพอใช้ แสดงว่านักเรียนมีความสามารถอ่านค่อนข้างน้อย ขาดทักษะกระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา จึงเห็นควรต้องรีบแก้ไขอย่างเร่งด่วน

จากการสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท22101 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนลำปลายมาศ พบว่า นักเรียน 380 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้คะแนนเฉลี่ย 2.15 คิดเป็นร้อยละ 53.75 ซึ่งไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 60 (ฝ่ายวิชาการโรงเรียนลำปลายมาศ. 2552 : 10) ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเพราะนักเรียนมีนิสัยรักการอ่านน้อยลง ขาดทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์จากสื่อต่าง ๆ จึงทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และครูผู้สอนในวิชาภาษาไทยขาดสื่อประกอบการเรียนและการจัดกิจกรรมไม่หลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ ไม่เป็นไปตามมาตรฐานของหลักสูตร

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยให้สูงขึ้น สร้างเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านคิดวิเคราะห์ด้วยการศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ นำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตของตนเองและสังคมโดยรวมได้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน
3. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่า .50
4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวม อยู่ในระดับมากขึ้นไป

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน รู้จักการคิดวิเคราะห์และสนใจในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง
3. เป็นแนวทางแก่ครูในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ในสาระการเรียนรู้ต่อไป
4. เป็นแนวทางในการทำการวิจัยผลการใช้แบบฝึกทักษะในการพัฒนาการคิดด้านอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 10 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 450 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 46 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนที่มีนักเรียนคละความสามารถเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2.3 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. ระยะเวลาในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 16 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. เนื้อหา

การอ่านคิดวิเคราะห์จากนิทานพื้นบ้าน เป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหารายวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยคัดเลือกเรื่องที่มีความเหมาะสม ทั้งด้านภาษา ความยากง่ายเหมาะสมความต้องการของนักเรียนและสอดคล้องคุณธรรม จำนวน 8 เรื่อง สำหรับใช้ทำแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

4.1 เรื่อง ท้าวกำกาคำ

4.2 เรื่อง พญาคันคาก

4.3 เรื่อง ท้าวปาจิต นางอรพิม

4.4 เรื่อง ท้าวปลาแดก

4.5 เรื่อง จำปา สี่ต้น

4.6 เรื่อง ท้าวชูดู นางอ้ว

4.7 เรื่อง ท้าวผาแดง นางไอ่

4.8 เรื่อง นางผมหอม

นियามศัพท์เฉพาะ

1. **แบบฝึกทักษะ** หมายถึง เอกสารการอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยคำชี้แจง ตัวชี้วัด จุดประสงค์ การเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกและแนวคำตอบ มีจำนวน 8 เล่ม

2. **การอ่านคิดวิเคราะห์** หมายถึง ความสามารถในการอ่านแล้วแยกแยะ เรื่องราว หรือเหตุการณ์ออกเป็นส่วน ๆ เพื่อหาส่วนย่อย ค้นหาจุดเด่น จุดด้อย จุดสำคัญ จัดประเภท หาจุดมุ่งหมายของเรื่องราว ได้อย่างละเอียดถี่ถ้วน ประเมินสิ่งที่ได้อ่านโดยใช้เหตุผล พิจารณา ไตร่ตรอง อย่างรอบคอบ มาใช้ในการตัดสินใจ เพื่อสามารถนำความรู้จากการอ่านไปใช้ให้เป็น ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ได้

3. **นิทานพื้นบ้าน** หมายถึง เรื่องที่เล่าสืบต่อ ๆ กันมา เพื่อให้ผู้ฟังได้รับความบันเทิงและ สอดแทรกคติเตือนใจหรือแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องในการดำรงชีวิต จำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ ท้าวกำกาคำ พญาคนคาก ท้าวปาจิต นางอรพิม ท้าวปลาแดก จำปาสีตัน ท้าวขูลู นางอ้ว ท้าวผาแดง นางไอ่ และนางพม่อม

4. **แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคิดวิเคราะห์** หมายถึง เอกสารที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วยสาระสำคัญ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดกิจกรรม สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัด และประเมินผล

5. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียน หลังจากเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นและทดลองหาคุณภาพแล้ว เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

6. **ประสิทธิภาพ** หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้ นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัด ระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะ แต่ละเล่มรวมกันได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

7. **ดัชนีประสิทธิผล** หมายถึง ความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนหลังจากที่ได้ศึกษานวัตกรรมหรือสื่อต่าง ๆ โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

8. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความพอใจและมีความสุขของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้นิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

9. **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University